
PRZESŁUCHYWANIE (1) *sb n*

Pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstu nieoznaczającego pochyleń.

sg [A przesłuchywani(e).] ∅ L przesłuchywaniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Słuchanie, zapoznawanie się z czyjąś wypowiedzią w celu wydania wyroku, opinii [czego]:

Wyrażenie: »przesłuchywanie spraw«: Księgi piąte o przesłuchywaniu spraw. SarnStat 319 żp.

[Szereg: »przeoglądanie i przesłuchywanie«: I wysadził K.J.M. na przeoglądanie i przesłuchiwanie rejestrów rewizorskich z Małej Polski i ruskich j(ego) m(iłość) księdza biskupa chełmskiego Diar 1566 [3].]

Cf PRZESŁUCHYWAĆ

ALKa